

Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav

(2002/C 75 E/06)

KOM(2001) 638 endelig udg. — 2001/0260(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 7. november 2001)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 36 og 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 15 i Rådets forordning (EØF) nr. 2019/93 af 19. juli 1993 ⁽¹⁾ forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en årlig rapport om gennemførelsen af foranstaltningerne og efter udgangen af det tredje år, hvor den særlige forsyningsordning anvendes, en almindelig beretning om den økonomiske situation på de mindre øer, hvori der redegøres for virkningerne af de gennemførte foranstaltninger. Disse rapporter ledsages i alle de tilfælde, hvor det måtte vise sig nødvendigt, af forslag om relevante tilpasninger og justeringer af de foranstaltninger, der er fastsat i nævnte forordning.
- (2) Analysen af gennemførelsen af disse foranstaltninger er udmundet i, at det er nødvendigt at foretage relevante tilpasninger og justeringer under hensyn til resultaterne og erfaringerne samt udviklingen i den kontekst, hvori disse foranstaltninger er blevet anvendt. Forordning (EØF) nr. 2019/93 bør ændres i overensstemmelse hermed.
- (3) Specielt har den særlige forsyningsordning vist sig at være uegnet i mejerisektoren (yoghurt) og sukkersektoren, navnlig med hensyn til støttens reelle virkninger for de endelige forbrugere, medens forsyningsordningen for frugt- og grøntsagssektoren udløb ved udgangen af 1997. Disse produkter skal derfor fjernes fra den særlige forsyningsordning. Endvidere bør øgrupperne nydefineres afhængigt af deres afstand til de havne på det græske fastland, som forsyningerne normalt sendes fra, og der bør også tages hensyn til vareleveringerne til de øer, der er det endelige bestemmelsessted, fra øer, hvor varerne er transiterer eller indlades.

(4) De økonomiske fordele ved den særlige forsyningsordning må ikke medføre forstyrrelser i det traditionelle handelsmønster for de pågældende produkter. Produkterne må derfor ikke videregendes eller reeksporteres fra de pågældende øer. Ved forarbejdning gælder dette forbud ikke for traditionel udførsel eller traditionel videreførselse.

(5) De støtteforanstaltninger for lokale produkter, der blev indført ved forordning (EØF) nr. 2019/93 for privat oplagring af visse lokalt fremstillede oste, initiativprogrammerne for udvikling af produktionen af frugt, grøntsager og blomster og lagringen af den lokale produktion af hedvine har vist sig at være uegnede i den situation, der er inden for disse sektorer på øerne i Det Ægæiske Hav, navnlig på grund af den korte lagringsperiode for ost og hedvin, hvilket medfører, at støttevirkningen er minimal, samt den komplicerede støtteprocedure og støttestruktur for frugt, grøntsager og blomster. Denne støtte bør derfor ikke fortsætte.

(6) For at der fortsat kan ydes støtte til opretholdelsen af traditionel kvægopdræt på disse øer, bør det dels sikres, at der er en stabil særlig præmie for et bestemt antal tyre, som også nyder godt af tillægget til den særlige præmie, dels at man henholder sig til det nye retsgrundlag for den fælles markedsordning i denne sektor fra 1999.

(7) Hvad angår den fortsatte ydelse af støtte til dyrkning af vinarealer, der er koncentreret om produktionen af kvbd i de traditionelle områder, bør de juridiske henvisninger vedrørende den fælles markedsordning i denne sektor fra 1999 ajourføres.

(8) For at der fortsat kan ydes støtte til traditionel biavl og bidrages til en fortsat kvalitetsforbedring bør aktiviteterne i de anerkendte sammenslutningerne for biavlere støttes, og antallet af støtteberettigede bistader bør ajourføres.

(9) Da de nødvendige foranstaltninger for nærværende forordnings iværksættelse er forvaltningsforanstaltninger som omhandlet i artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽²⁾, bør foranstaltningerne træffes efter den forvaltningsprocedure, der er fastsat i nævnte afgørelses artikel 4.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 27.7.1993, s. 1. Forordningen er ændret ved forordning (EF) nr. 1257/1999 (EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80).

⁽²⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

(10) Artikel 13 i forordning (EØF) nr. 2019/93, der fastsætter undtagelsesbestemmelser på strukturuområdet, er ophævet ved Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 af 17. maj 1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, (EUGFL) og om ændring og ophævelse af visse forordninger ⁽¹⁾. Strukturerne for landbrugsbedrifterne og visse forarbejdnings- og afsætningsvirksomheder, der er beliggende på øerne i Det Ægæiske Hav, er meget utilstrækkelige og udsat for særlige vanskeligheder. For visse investeringstyper bør det derfor være muligt at fravige de bestemmelser i Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999, der begrænser ydelsen af visse former for strukturstøtte —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EØF) nr. 2019/93 ændres således:

1) Artikel 2 og 3 affattes således:

»Artikel 2

Der indføres en særlig forsyningsordning for de landbrugsprodukter, der er nævnt i bilaget, og som på de mindre øer er vigtige til konsum og forarbejdning og som landbrugsinput.

I en foreløbig forsyningsopgørelse angives det årlige forsyningsbehov vedrørende de i stk. 1 omhandlede produkter.

Artikel 3

1. I henhold til den særlige forsyningsordning ydes der støtte til levering af de i artikel 2 omhandlede produkter på de mindre øer.

Støtten fastsættes for en øgruppe under hensyntagen til de meromkostninger, der er forbundet med afsætningen af produkterne til disse øer, beregnet af de havne på det græske fastland, som forsyningerne normalt sendes fra, samt af havnene på de øer, hvor varerne transiterer eller indlades til de endelige bestemmelsesøer.

Støtten finansieres af Fællesskabet med 90 % og af medlemsstaten med 10 %.

2. Den særlige forsyningsordning iværksættes på en sådan måde, at der især tages hensyn til:

- de mindre øers særlige behov og til præcise kvalitetskrav
- den traditionelle samhandel med havnene på det græske fastland og mellem øerne
- de økonomiske aspekter ved de påtænkte støtteforanstaltninger.

d) i givet fald nødvendigheden af at mulighederne for udvikling af den lokale produktion ikke indskrænkes.

3. Det er en forudsætning for forsyningsordningens anvendelse, at fordelene reelt kommer den endelige forbruger til gode.

4. De produkter, der er omfattet af den særlige forsyningsordning, må ikke genudføres til tredjelande eller videresendes til resten af EF.

5. Hvis de i stk. 1 omhandlede produkter forarbejdes på de mindre øer, gælder det i stk. 5 omhandlede forbud ikke for traditionel udførsel eller traditionel videreforsendelse af de ved forarbejdningen fremstillede produkter til resten af EF. Der udbetales ikke restitutioner i forbindelse med traditionel eksport.«

2) Som artikel 3a indsættes:

»Artikel 3a

1. Gennemførelsesbestemmelserne til dette afsnit fastsættes efter proceduren i artikel 13a, stk. 2. De omfatter bl.a.:

- Inddelingen af de mindre øer i grupper afhængigt af afstanden fra øerne til de havne på det græske fastland, fra hvilke de normale forsyninger kommer, samt i forhold til øhavne, hvor produkterne er transiterer eller indlades, og fra hvilke de endelige bestemmelsesøer normalt forsynes.
- Fastsættelsen af støttebeløbene i den særlige forsyningsordning.
- Foranstaltninger, der kan sikre en effektiv kontrol, og at den endelige forbruger reelt får gavn af de tildelte fordele.
- Om nødvendigt indførelse af en ordning med leveringslicenser.

2. Kommissionen udarbejder forsyningsopgørelserne efter proceduren i artikel 13a, stk. 2; den kan efter samme procedure revidere opgørelserne og listen over produkter, som er nævnt i bilaget, afhængigt af udviklingen i de mindre øers behov.«

3) Artikel 4 ophæves.

4) Artikel 6 affattes således:

»Artikel 6

1. Der kan ydes den i denne artikel fastsatte støtte til husdyravl i oksekødssektoren.

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80.

2. Der ydes oksekødsproducenter en støtte til opfedning af handyr, der beløber sig til 48,3 EUR pr. dyr som tillæg til den særlige præmie, der er fastsat i artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 ⁽¹⁾.

Tillægget kan ydes for dyr med en mindstevægt, der skal fastsættes efter proceduren i artikel 13a, stk. 2, for højst 12 000 handyr hvert år inden for det regionale loft, der omhandles i artikel 4, stk. 1 og 4, i forordning (EF) nr. 1254/1999. Inden for denne grænse gælder den forholdsmæssige nedsættelse, der omhandles i artikel 4, stk. 4, i nævnte forordning, ikke.

3. Der udbetales hvert år oksekødsproducenterne et tillæg til den præmie for opretholdelse af ammekohold, der er fastsat i artikel 6 i forordning (EF) nr. 1254/1999; tillægget er på 48,3 EUR pr. ammeko, som indgår i producentens bedrift den dag, ansøgningen indgives.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til stk. 1, 2 og 3 vedtages efter proceduren i artikel 13a, stk. 2. De kan også omfatte en revision af den i stk. 2 omhandlede grænse.

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21.«

5) Artikel 7 ophæves.

6) Artikel 8 affattes således:

»Artikel 8

1. Der ydes en hektarstøtte for dyrkning af spisekartofler henhørende under KN-kode 0701 90 50 og 0701 90 90 samt for produktion af læggekartofler henhørende under KN-kode 0701 10 00 for et dyrket og høstet areal på højst 3 200 ha pr. år.

Det maksimale støttebeløb er på 603 EUR pr. ha.

2. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 13a, stk. 2.«

7) Artikel 9 affattes således:

»Artikel 9

1. Der ydes en hektarstøtte for opretholdelse af dyrkning af vinstoksorter, der er beregnet til fremstilling af kvbd i de traditionelle produktionsområder.

Der udbetales støtte for arealer:

a) som er beplantet med vinstoksorter, der er opført på den i artikel 19 i Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 ⁽¹⁾ nævnte klassificering af druesorter, som medlemsstaterne opstiller over de sorter, der er egnede til fremstilling af de enkelte kvbd, der produceres på deres område, og

b) hvis hektarudbytte er lavere end et maksimum, som medlemsstaten fastsætter i drue-, druemost- eller vinmængde på betingelserne i punkt I (Hektarudbytte) i bilag VI til forordning (EF) nr. 1493/1999.

2. Støttebeløbet er på 476 EUR pr. ha pr. år. Støtten ydes kun til producentsammenslutninger eller -organisationer, der iværksætter en foranstaltning til kvalitetsforbedring af de producerede vine ifølge et program, myndighederne har godkendt; programmet skal navnlig omfatte midler til forbedring af betingelserne for vinfremstilling, oplagring og distribution.

3. Afsnit II, kapitel II, i forordning (EF) nr. 1493/1999 gælder ikke for de mindre øer.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages om nødvendigt efter proceduren i artikel 13a, stk. 2.

⁽¹⁾ EFT L 179 af 14.7.1999, s. 1.«

8) Artikel 10 ophæves.

9) Artikel 11 affattes således:

»Artikel 11

1. Der ydes en hektarstøtte for opretholdelse af olivenlunde i områder, hvor der traditionelt dyrkes oliven, forudsat at olivenlundene vedligeholdes og opretholdes på gode produktionsbetingelser.

Støttebeløbet er på 145 EUR pr. ha pr. år.

2. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 13a, stk. 2. De fastlægger navnlig betingelserne for gennemførelse af den i stk. 1 nævnte støtteordning samt betingelserne for god vedligeholdelse af olivenlundene og bestemmelserne om kontrol.«

10) Artikel 12 affattes således:

»Artikel 12

1. Der ydes støtte til produktion af kvalitetshonning, der er specifik for de mindre øer, og som har et stort indhold af timianhonning.

Støtten udbetales i forhold til antallet af registrerede producerende bistader til de af myndighederne anerkendte sammenslutninger af biavlere, som gennemfører årlige initiativprogrammer til forbedring af produktionsvilkårene for kvalitetshonning.

Støttebeløbet er 12 EUR pr. bistade pr. år.

2. Den i stk. 1 omhandlede støtte ydes for højst 75 000 bistader pr. år.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 13a, stk. 2.«

11) Artikel 13 affattes således:

»Artikel 13

1. Uanset artikel 7 i forordning (EF) nr. 1257/1999 kan den samlede støtte, udtrykt i procent af de støtteberettigede investeringer, forhøjes med højst 15 procentpoints for investeringer, der bl.a. har til formål at fremme diversificering, omstrukturering eller omlægning til et bæredygtigt landbrug på landbrugsbedrifter på de mindre øer i Det Ægæiske Hav.

2. Uanset artikel 28, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1257/1999 fastsættes den samlede støtte, udtrykt i procent af de støtteberettigede investeringer, til højst 65 % for investeringer i små og mellemstore virksomheder, der forarbejder og afsætter landbrugsprodukter, som hovedsagelig kommer fra den lokale produktion, og som hører under sektorer, som fastlægges i det programtillæg, der er omhandlet i artikel 18, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 ⁽¹⁾.

3. De foranstaltninger, der planlægges i medfør af denne artikel, beskrives i de operationelle programmer, der vedrører de mindre øer, og som er omhandlet i artikel 18 i forordning (EF) nr. 1260/1999.

⁽¹⁾ EFT L 161 af 26.6.1999, s. 1.«

12) Som artikel 13a indsættes:

»Artikel 13a

1. Kommissionen bistås af den forvaltningskomité for korn, der er nedsat ved artikel 22 i Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 ⁽¹⁾, eller af de forvaltningskomitéer, der er nedsat ved forordningerne om de fælles markedsordninger for de pågældende produkter.

For de landbrugsprodukter, der falder ind under Rådets forordning (EØF) nr. 827/68 ⁽²⁾, og for de landbrugsprodukter, der ikke falder ind under nogen fælles markedsordning, bistås Kommissionen af den forvaltningskomité for humle, der er nedsat ved artikel 20 i Rådets forordning (EØF) nr. 1696/71 ⁽³⁾.

2. Når der henvises til dette stykke, finder forvaltningsproceduren i artikel 4 i afgørelse 1999/468/EF anvendelse, jf. dog artikel 7 i samme afgørelse.

3. Det i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF omhandlede tidsrum er på en måned.

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 151 af 30.6.1968, s. 16.

⁽³⁾ EFT L 175 af 4.8.1971, s. 1.«

13) Artikel 14 affattes således:

»Artikel 14

De foranstaltninger, der er fastsat i denne forordning, med undtagelse af artikel 13, er interventioner til regulering af landbrugsmarkedene som omhandlet i artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1258/1999 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 103.«

14) Som artikel 14a indsættes:

»Artikel 14a

Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at de i forordningen fastsatte kontrolforanstaltninger og administrative sanktioner overholdes, og de underretter Kommissionen herom.

Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 13a, stk. 2.«

15) Artikel 15 affattes således:

»Artikel 15

1. Grækenland forelægger Kommissionen en årlig rapport om gennemførelsen af denne forordnings foranstaltninger.

2. Efter udgangen af hver femårsperiode for anvendelse af de i denne forordning omhandlede foranstaltninger, forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en almindelig beretning om virkningerne af de foranstaltninger, der gennemføres i henhold til denne forordning, samt i alle de tilfælde, hvor dette måtte vise sig nødvendigt, relevante justeringer af foranstaltningerne.

Den første rapport skal forelægges inden udgangen af 2005.«

16) Bilaget affattes som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

BILAG

»BILAG

LISTE OVER DE PRODUKTER, DER ER OMFATTET AF DEN I AFSNIT I FASTSATTE SÆRLIGE
FORSYNINGSDORDNING FOR DE MINDRE ØER I DET ÆGÆISKE HAV

Varebeskrivelse	KN-kode
Hvedemel	1101 og 1102
<i>Foderstoffer</i>	
— Korn:	
Hvede	1001
Rug	1002
Byg	1003
Havre	1004
— Majs	1005
— Lucerne og andre foderprodukter	1214
— Rest- og affaldsprodukter fra næringsmiddelindustrien	2302-2308
— Tilberedning af den art, der anvendes som dyrefoder:	2309 90«